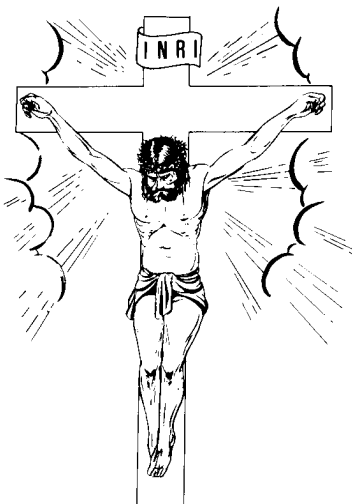

Farní zpravodaj

Velikonoce 2014

Římskokatolická farnost Žďárec

Mnoho lidí říká: Všechno se hroučí, svět umírá!

Ale já říkám: Vzniká nový svět!

Smrt ovšem existuje, ale Kristus smrt přemohl!

Kristus žije!

(Michel Quoist)

Úvodní slovo

Drazí farníci, bratři a sestry i všichni lidé dobré vůle,

měsíc duben, který právě prožíváme, je letos vyvrcholením celého liturgického roku, protože v něm budeme prožívat svátky utrpení, smrti, ale i zmrtvýchvstání Pána Ježíše – jeho veliké vítězství. A proto každý z nás – křesťanů – by měl v těchto dnech více zaměřit svoji pozornost směrem k Bohu.

V naší farnosti bude vést obřady Zeleného čtvrtka, Velkého pátku i Bílé soboty otec Jaroslav Rychlý, kterého všichni dobře známe. O to srdečněji přijměte naše pozvání ke společnému slavení těchto dnů.

Velikonoce 2014 jsou vzácné ještě jednou věcí: V neděli Božího milosrdenství (2. velikonoční neděle) budeme moci prožívat slavnost svatořečení dvou velmi vzácných lidí – papežů blahoslaveného Jana XXIII. a blahoslaveného Jana Pavla II.. Oba tito světcí jsou důkazem toho, že církev i ve 20. a 21. století je živá, je svatá a tvoří jí veliký počet těch, kteří svůj život ve službě Bohu i lidem berou vážně. O to větší radost mám z této události, když si uvědomím, že mnozí z vás jsou dokonce současníky obou papežů (Jan XXIII.: 1958-1963 a Jan Pavel II.: 1978-2005).

Přeji vám všem pokojem naplněné ale i soustředěné prožití svátků Kristova vítězství, jakož i radost z opětovného uvědomění si Boží milosrdné lásky.

otec Marián

Liturgické okénko

Dnes bych se chtěl společně s vámi zamyslet nad určitým „neduhem“, kterého jsem si nemohl nevšimnout.

Pojďme na to pěkně po pořádku...

Nedělní mše svatá má být vrcholem toho, co křesťan prožije během týdne. Má být něčím, na co se těší, něčím, co jej naplňuje, povzbuzuje, dodává mu radost, sílu, ... Proto si myslím, že by nemělo být pro opravdového křesťana těžké jednou v týdnu – v neděli – „udělat si na Boha čas“ jednu hodinu.

A proto jsem rád, že můžu konstatovat, že i v našem farním chrámě postupně přibývá těch, kdo takto – jako křesťané – chtějí opravdu žít.

Všiml jsem si ale jednoho „zlozvyku“, který mě trápí. Je to předčasný odchod ze mše svaté – buď během svatého přijímání, nebo během ohlášek. Proč mě tato věc tak trápí? Je těžké pro kněze, když se musí dívat na ty, kdo tímto způsobem pravidelně konají hřích. Je totiž povinností křesťana – katolíka v neděli a v zasvěcený svátek se účastnit celé mše svaté. A mše svatá začíná křížem, který dělá kněz (Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého) a končí závěrečným kněžským požehnáním (Požehnej vás všemohoucí Bůh: Otec i Syn i Duch svatý). Kdo tedy bez vážného důvodu odejde ze mše svaté byt' jen o několik minut dříve, koná tím vědomě hřích. A tento skutek je o to závažnější, čím častěji se opakuje. Takový člověk nemůže již přistupovat ke svatému přijímání – duchovnímu pokrmu, který každý z nás potřebuje. Tímto svým postojem vlastně ukazuje Bohu, že mu na něm až tak nezáleží. Že nechce žít tak, jak mu to on nabízí: v souladu s Božími příkázáními. Zároveň tím dává špatný příklad i jiným, kteří jsou v kostele, a jeho chování se může pro některé stát i pohoršením.

Ještě větší bolest mi způsobí fakt, když vidím, že i takovýto křesťan přistoupí před Vánocemi nebo Velikonocemi ke svaté zpovědi, ve které (pevně věřím) vyzná tento hřích a následující neděli přistoupí i ke svatému přijímání (ještě bez hříchu), ale po svatém přijímání již chvátá ven z kostela (čímž opět upadá do hříchu). Takovýto konání vypovídá o tom, že v jeho vztahu k Bohu něco není v pořádku.

Dejme si velký pozor na to, jak opravdu žijeme. Zkusme se zeptat sami sebe, nemáme-li i my s uvedenou věcí problém. A pokusme se pomoci i těm, kteří si to možná ani neuvědomují a kteří to takto pravidelně praktikují. Vždyť jsou to naši bratři a stávají častokrát hned vedle nás...

Nad Svatým Písmem...

Písmo svaté má být pro věřícího člověka každodenním pokrmem. Proto jsem se rozhodl zařadit do Farního zpravodaje pravidelnou rubriku, ve které se budu snažit zamyslet nad krátkou částí Písma, vysvětlit ji a pokusit se ukázat její „naléhavost“ i pro dnešní dobu.

Pro dnešní první část jsem vybral úryvek z knihy Moudrosti, který církev zařadila ke čtením na dobu postní, již prožíváme, a to konkrétně na pátek po čtvrté neděli postní.

Bezbožní, kteří smýšlejí zvráceně, praví toto:

*„Čihejme na spravedlivého, je nám k ničemu
a staví se proti našim skutkům,
vytýká nám přestupování zákona,
předhazuje nám provinění proti mravům.
Chlubí se, že zná Boha,
nazývá se dítětem Páně.*

*Je výčitkou našemu smýšlení,
i dívat se na něho je k nesnesení.
Za zpotvořené nás považuje,
styku s námi se vyhýbá jak nečistotě,
blahoslavlí konec spravedlivých
a chlubí se, že má za otce Boha.*

*Podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova,
zkusme, jak to s ním skončí.
Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme
a vysvobodí ho z ruky protivníků.*

*Zkoušejme ho soužením a trápením,
abychom poznali jeho mírnost
a přesvědčili se o jeho trpělivosti.
Odsud' me ho k hanebné smrti,
zda najde ochranu, jak říká.“*

*Tak smýšlejí, ale klamou se,
protože je oslepila jejich zloba,
neznají Boží tajemství,
nedoufají v odměnu zbožnosti
a nevěří v odplatu čistých duší.*

Mdr 2,1a. 12-22

Autor v uvedeném úryvku odkrývá hned několik věcí. První z nich je fakt, že „bezbožní“ stojí vždy v opozici vůči „spravedlivému“. A to nejenom svým chováním, postojem, ale také ve svém smýšlení. Autor to říká jasně: „smýšlejí zvráceně“. Dle následujících řádků svatopisce je vidět, že „bezbožným“, jak je autor nazývá, se postavil někdo „spravedlivý“ do cesty. Je jim to nepříjemné, nehodí se jim to: „staví se proti našim skutkům, vytyká nám přestupování zákona, předhazuje nám provinění proti mravům. ... Je výčitkou našemu smýšlení.“ Z uvedeného je evidentní, že ti, kteří se postavili proti „spravedlivému“ jsou si vědomi toho, že sami přestupují zákon, konají nemravně, že i jejich smýšlení je nepravdivé. Nechtějí se však zamyslet nad svým konáním, ale raději přemýšlejí o tom, jak se „spravedlivého“ zbavit. Nechtějí slyšet jeho hlas – mají před ním strach – a proto konají: „Číhejme na spravedlivého“. I když o něm víme, že je „spravedlivý“, číhejme, hledejme, snad se někdy splete, snad zakopne... A pak budeme mít možnost jej srazit! Věta, která následuje dál „Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí z ruky protivníků.“ je jenom vyjádřením nedůvěry „bezbožných“ k moci Boží. Oni nevěří, že ho Bůh zachrání. Nevěří ani v to, že by ho vůbec mohl zachránit. A proto ten lstivý postoj: „Zkoušejme ho souzením a trápením, ... odsuďme ho k hanebné smrti...“ Neudělal sice nic špatného, ale staví se proti nám. Udělejme tedy všechno pro to, abychom jej zničili. A nestačí jej jenom zabít. Jeho smrt musí být „hanebná“, aby byl výstrahou pro ostatní, co by chtěli jít proti nám.

Autor jasně ukazuje, proč takto jednají: „... klamou se, protože je oslepila jejich vlastní zloba.“ „Nedoufají v odměnu zbožnosti“, oni ji ani nepotřebují – jak si myslí – zabezpečí se sami. „Nevěří v odplatu čistých duší“, proč by tedy o ni měli usilovat?

V celém úryvku zůstává otevřena otázka, kdo je míněn oním „spravedlivým“?

Za prvé tak může být označen každý věřící, který žije dle zákona Božího. (Prorok Izaiáš jasně říká: „Spravedlivému bude dobře“ Iz 3,10). Zde můžeme započítat množství těch, kteří byli „pronásledováni pro spravedlnost“, protože „otevřeli své rty“, aby bránili „chudáka a ubožáka“, aby se „zastali spravedlivého“, ti, kteří dokázali promluvit i „před velkým shromážděním“.

Z kontextu však není možné vyloučit ani možnost, že se zde jedná o konkrétního jedince. Tato varianta je opřena i o další prorocké slovo Izaiáše

o biblickém obrazu trpícího Služebníka (Iz 53) nebo i problémy, které má prorok Jeremiáš, když na něj mnozí útočí (Jer 20,10).

Nám křesťanům se však neprodleně po přečtení našeho úryvku vybaví jak spojení mezi „*spravedlivým*“ a Kristem, tak i spojení mezi „*bezbožnými*“ a rouhačským davem, který se mu posmíval. A toto je přirozeně i nejčastější výklad církve, která vskutku tento úryvek vztahuje na Ježíše Krista.

Chceme-li tedy opravdu stát na straně Krista, musíme počítat s tím, že i nás budou „*zkoušet*“, že i na nás budou „*číhat*“, že i nás budou „*soudit*“. My však „*známe Boží tajemství*“, „*doufáme v odměnu zbožnosti*“ a „*věříme v odplatu čistých duší*“.

Velký pátek

Velký pátek (latinsky *Feria Sexta in Passione Domini*) je podle křesťanské tradice šestý den Svatého týdne (počítáno od Květné neděle včetně). Dle dávné tradice církve se tento den nikde na světě neslaví mše svatá. Krvavým způsobem na kříži ji přináší sám Kristus. Jeho smrt nám připomíná i liturgická barva roucha – barva krve.

V obřadech Velkého pátku si připomínáme Pánovo utrpení, které začalo v Getsemanské zahradě a skončilo jeho umučením a smrtí na kříži.

Obřady mají tři části:

1. Bohoslužba slova

Začíná v naprostém tichu. Kněz s ministranty pozdraví oltář hlubokou úklonou, kdy ležící na zemi před oltářem se tiše modlí. Je to výraz hlubokého smutku a hluboké pokory před Pánem. Uvědomujeme si, že Ježíš musel podstoupit utrpení pro hříchy všech lidí, a litujeme, že i my jsme k tomu přispěli svými hříchy. Spolu s knězem poklekají a zůstávají v tiché modlitbě i všichni přítomní věřící a rozjímají o utrpení Ježíše Krista, které nám přineslo spásu.

Následuje vstupní modlitba a čtení. Po druhém čtení následují pašije – dějiny Pánova utrpení. Evangelista v nich vysvětluje, že se Ježíš dobrovolně vydal na smrt. Obětoval se za nás, aby nás vykoupil a zachránil. Protože jsou pašije nejposvátnější částí evangelia, všichni při nich stojíme (starší a nemocní lidé můžou sedět). Po slovech: „*Když Ježíš přijal ocet, řekl: ‚Dokonáno je!‘ Pak sklonil hlavu a skonil.*“ si všichni přítomní na znamení díky pokleknou k tiché modlitbě.

Církev nám v tento den dává vzor také ve starobylých přímlovách, které pocházejí od prvních křesťanů. V těchto přímlovách společně prosíme za církev, za celý svět, za věřící i nevěřící, protože Kristus zemřel za všechny lidi - i za ty, kdo v něho nevěří nebo ho neznají. Kněz zazpívá výzvu k modlitbě, po které vždy následuje chvíle ticha, v níž každý z nás osobně Boha prosí na úmysl, který kněz předřekl v úvodním zpěvu. Chvíle tiché modlitby je zakončena hlasitou modlitbou kněze.

Po společných modlitbách následuje druhá část pátečních obřadů:

2. Uctívání kříže

Ministranti přinesou v doprovodu dvou svící zahalený kříž před oltář. Kněz kříž postupně odhaluje, přičemž zpívá: „Hle kříž, na kterém umřel Spasitel světa.“ Všichni odpovídají: „Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti“. Následně všichni poklekají a zůstávají v tiché krátké modlitbě, pak opět povstanou. To se opakuje třikrát. Kříž je pro nás znamením spásy: na něm zvítězil Ježíš nad hříchem a vysvobodil nás z nadvlády zlého ducha. Proto mu právě v tento den prokazujeme zvláštní úctu. Ministrant s křížem předstoupí v doprovodu dvou svící před lid a kněz i ostatní ministranti vzdají kříží úctu. Potom vzdají kříží úctu všichni přítomní věřící. A to buď pokleknutím, úklonou nebo políbením. Tato část obřadu může být podle časového prostoru vedena i jiným způsobem (jednoduchá – společná úcta kříží). Po obřadech je kříž přenesen k symbolickému Božímu hrobu. Tato část obřadů by měla být vrcholem, ve kterém každý věřící Bohu poděkuje za oběť jeho života, která nás zachránila. Při uctívání kříže můžeme v tento den získat plnomocné odpustky (podmínky pro jejich získání: svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce).

3. Svaté přijímání

Na Velký pátek se neslaví jen památka Ježíšovy smrti, ale také si připomínáme, že byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, přemohl smrt a tak nám získal život věčný. Abychom mohli žít navěky, nabízí nám sám sebe v Eucharistii – proto jsme zváni ke svatému přijímání. Ministranti připraví oltář, který byl od začátku obřadů bez plachet, a v doprovodu dvou svící a klapáček přinesou Nejsvětější Svátost Oltářní z bočního svatostánku. Následuje modlitba Otce náš s následnou doxologií. Ve velkopáteční liturgii se vynechává „obřad pokoje“ spojený s podáváním rukou ale hned následuje svaté přijímání. Po skončení svatého přijímání je oltář znovu obnažen (zbaven plachet).

Po závěrečné modlitbě po přijímání jsou obřady Velkého pátku skončeny. Velký pátek a následující Bílá sobota jsou dny smutku, kdy církev bdí na modlitbách u Kristova hrobu a rozjímá o jeho umučení a smrti. Až do Velikonoční vigilie Bílé soboty (po západu slunce) se nikde na světě neslaví mše svatá. Od pátečních obřadů až do Velikonoční vigilie se pokleká před křížem a ne před svatostánkem. Kristus je však uprostřed nás v Nejsvětější Svátosti Oltářní v bočním svatostánku u symbolického Božího hrobu.

zpracovala P. Švancarová

Pozvánka – Missa Chrismatis 17. 4. 2014

I tyto Velikonoční svátky vás s radostí zveme na Zelený čtvrtek do Katedrály sv. Petra a Pavla v Brně, kde bude sloužena slavnostní „Mše svěcení olejů“ (Missa Chrismatis), která otevírá velikonoční třídnenní. Koncelebruje ji otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle se svými kněžími z celé brněnské diecéze. Tato bohoslužba, při níž se světí tři různé oleje (které se používají následně během celého roku ve všech farnostech při udělování svátosti křtu, pomazání nemocných a udělování svátosti biřmování), je projevem jednoty kněží s jejich biskupem v jediném Kristově kněžství a službě. Kněží v tento den obnovují své kněžské sliby.

Proto vás zveme, abyste i letos doprovázeli svého kněze na tuto slavnost.

Začátek slavnosti je v 9:00 hod. odjezd od fary v Dolních Loučkách je ráno v 7:30 hod., Předpokládaný návrat bude asi ve 12:30 hod. Přihlásit se a zaplatit dopravné ve výši 100,- Kč je možné u Petry Švancarové do neděle 13. 4. 2013 (tel: 736 529 306). Protože je omezený počet míst v autech, je možné využít i vlakový spoj - z Říkonína vlak odjíždí v 7:21 hod., z Tišnova v 7:30. Do Brna na hlavní nádraží vlak přijíždí v 8:07 hod.

Zelený čtvrtek v Katedrále sv. Petra a Pavla v Brně

Farní pout' do Itálie

Na začátku letních prázdnin pořádá naše farnost farní pout' do Itálie – v termínu od neděle 29. 6. do úterý 8. 7., celkem 10 dnů. Cestovní kancelář MiklasTour nabídla cenu 11.700,- Kč. Do 11. 5. 2014 je možnost závazně se přihlásit, podmínkou je složení zálohy ve výši 6.700,- Kč.

To, zda se farní pout' uskuteční, bude záviset na počtu zájemců. Ve farním zpravodaji se v letošním roce budeme postupně věnovat poutním místům, která jsou v plánu farní pouti do Itálie.

Připravený program zahrnuje návštěvu více či méně známých míst. Do první skupiny určitě patří Řím nebo Assisi. Do druhé skupiny patří třeba San Giovanni Rotondo nebo Pietrelcina. Při vyslovení jejich jmen asi nebudeme tušit čím jsou významná. Obě tato poutní místa spojuje osoba sv. P.Pia, který je mnohým z nás známý. Pietrelcina je místo, kde se narodil, v San Giovanni Rotondo prožil většinu svého života. Pro připomenutí si v následujících odstavcích ve stručnosti přiblížíme jeho život.

Svatý P. Pio

Páter Pio se narodil 25. 5. 1887 v obci Pietrelcina v jižní Itálii. Při křtu dostal jméno František. V 15-ti letech o svátku Zjevení Páně vstoupil do noviciátu františkánského řádu kapucínů v Morconě. V roce 1910 byl vysvěcen na kněze. Brzy poté začal vnímat bolesti v rukou a nohou a snad již 11. 9. 1911 přijal neviditelná stigmata. V roce 1916 přichází do kláštera v malé obci San Giovanni Rotondo.

Viditelná stigmata P. Pio obdržel 20. září 1918. Svému duchovnímu vůdci Benediktovi od sv. Marka v Lamis pak (22.10.) napsal, že při modlitbě po slavení mše svaté byl v chóru zaskočen nepopsatelným ztišením všech smyslů, najednou stál před "tajemnou Osobností." Po jejím odchodu měl viditelně ruce, nohy i bok probodnuty a řinula se z nich krev. Zpráva se pro veřejnost udržela v tajnosti do června 1919. Tehdy se také z poslušnosti nechal poprvé se stigmaty fotografovat.

V letech 1922-23 probíhalo církevní zkoumání této skutečnosti, a protože se nepovažovalo za jisté, že jde o nadpřirozený jev, dostal P. Pio zákaz sloužit veřejně mši svatou a odpovídat na dopisy. Po dvou letech došlo k povolení veřejně sloužených mší svatých. Od dalšího roku mu bylo vráceno právo ke

zповídání. V této službě zůstal aktivní až do konce života. Časem počet kajících čekajících na zpověď vzrostl tak, že musel být zaveden pořadník, protože čekací doba byla několik dní. Později se údajně pohybovala u mužů mezi 8-15 dny a u žen mezi 8-35 dny. Otec Pio ve zpovědnici proseděl denně kolem 15ti hodin a vyzpovídal stovky lidí. Zvládal také odpovídat na neuvěřitelné množství dopisů.

K jeho mimořádným charismatům patřilo nahlížení do srdce těch, kteří přistupovali ke zpovědi. Nahlížel do minulosti i do budoucnosti. Předpověděl mnoho událostí, které se splnily. Mezi nimi i knězi Karlu Wojtylovi, že se stane papežem a bude na něj spáchán atentát. Za doby komunistického totalitarismu např. předpověděl Františku kardinálu Tomáškovi, že nezemře, dokud nebude jeho vlast svobodná (František kardinál Tomášek zemřel roku 1992).

K dalším darům patřila i schopnost bilokace - ve stejné době býval přítomen i viditelně na dvou místech.

Hrobka sv.P.Pia v San Giovanni Rotondo

Otec Pio mimořádným způsobem prožíval mši svatou, kterou účastníci popisovali jako úchvatné vtažení do dramatu liturgického děje, jež bylo na něm vždy patrné, i když pokaždé odlišné. Když P. Pio pozvedal patenu

s prosebnou tváří, jeho oči jakoby se ztrácely v neviditelném světle a on setrval bez pohybu, mnohem déle, než zaberou slova stanovené modlitby. Když pak pronášel konsekrační slova: *"toto je má krev"* - jeho tělo se zachvělo, ze stigmat mu vytryskla krev a zdálo se zřejmé, že Kristovo umučení vidí i prožívá na vlastním těle.

Stigmata otce Pia krvácela a způsobovala velké bolesti plných 50 let. Rány na ruce měly průměr asi dva centimetry a pokožka vedle nich byla úplně normální. Nikdy se nezanítily, nehnisaly ani nehojily. Rány na nohou uprostřed nártu vycházely na chodidle. Rána v boku na levé straně hrudníku měla podobu kříže. Nejvíce krvácelo v pátek. P. Pio je prý pokládal za vyjádření Boží spravedlnosti a říkal: *"Je pro mne velmi těžké snášet tento oheň, který Ježíš zapálil v mém maličkém srdci. Jsem stravován láskou k Bohu a k bližnímu."*

Dožil se 81 let a v den jeho smrti zmizela z jeho těla i stigmata. Na pohřeb přišlo sto tisíc lidí. Projednávání kauzy jeho blahorečení začalo 4. 11. 1969. Papežem Janem Pavlem II. byl blahorečen 2. 5. 1999 a svatořečen 16. 6. 2002.

San Giovanni Rotondo

San Giovanni Rotondo je místo, kde Páter Pio strávil většinu svého života. Je to malá obec na poloostrově Gargano. Navštívit lze kapucínský klášter (postavený v roce 1540), kde od roku 1916 až do své smrti v září 1968 žil sv. P. Pio. V roce 1918 zde obdržel stigmata a staly se všechny události, které vedly k jeho kanonizaci. Prohlídka kláštera zahrnuje i místnost, kde Páter Pio žil.

Magickou atmosféru lze zažít na lesní křížové cestě nedaleko kláštera. Nachází se zde 16 bronzových plastik – 14 pro jednotlivá zatavení křížové cesty, socha vzkříšeného Krista a socha svatého Otce Pia.

V sousedství kláštera se tyčí kostel Santa Maria delle Grazie. V minulosti vítal tisíce poutníků, kteří se přijeli podívat do míst, kde působil Páter Pio. Donedávna zde byla umístěna také jeho hrobka.

1. července 2004 byl slavnostně otevřen nový chrám, známý také jako Kostel sv. Pia, který je druhý největší v Itálii. Zabírá plochu 6000 m². Jeho výstavba trvala 10 let. Byl postaven na základě návrhu architekta Renzo Pianona.

Kostel sv. Pia je postaven ve svahu. Poutníci k němu přichází po rovné, 310 metrů dlouhé cestě. Na jejím konci stojí více než 40 m vysoký kamenný kříž. V blízkosti se nachází řada sloupů, mezi kterými je zavěšeno 8 zvonů věnovaných světcům. Jejich pořadí odráží liturgický význam v regionu Gargano. Před zvonící se nachází sochy 8 orlů.

Pohled na klášter a kostel sv. Pia v San Giovanni Rotondo

Samotný kostel je velmi moderní. Při vstupu zaujmou návštěvníky velké kruhové oblouky. Je zde 6500 míst k sezení a další na stání. Hlavní oltář je z masivního kamene s velkým bronzovým křížem. Zdejší varhany jsou největší, které byly vytvořeny v Itálii – 11 metrů vysoké, 10 metrů široké. Zajímavým místem je i hrobka sv. P. Pia. Součástí budovy je hala s 31 zvědnicemi. Pod hlavním kostelem se nachází dolní kostel. Ten je menší, jeho kapacita je 500 míst k sezení a přibližně 500 k stání.

Nedaleko od San Giovanni Rotondo lze navštívit staré město Monte Sant'Angelo. Pověst říká, že v 5. století se zde zjevil archanděl Michael. Posvátná hora zasvěcená sv. Michaelovi se ve středověku stala důležitou křižovatkou poutníků na cestě do Svaté země. Mezi památky, které stojí za to vidět, patří svatyně San Michele Archangelo vyhloubená v jeskyni a ozdobená mnoha uměleckými díly.

Zdroj informací: www.wikipedia.org
www.catholica.cz
<http://www.italia.it/en>
zpracoval R. Mašek

Pořad bohoslužeb o Velikonocích v našich farnostech

	DOLNÍ LOUČKY	ŽDÁREC	OLŠÍ
KVĚTNÁ NEDĚLE	9:00	10:30	7:30
ZELENÝ ČTVRTEK	18:00	18:00	18:00
VELKÝ PÁTEK	18:00	18:00	18:00
BÍLÁ SOBOTA	21:00	21:00	21:00
VELIKONOČNÍ NEDĚLE	9:00	10:30	7:30
VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	7:30	8:30	-

- Na Květnou neděli začíná mše svatá slavnostním průvodem, který je připomínkou Ježíšova slavnostního příchodu do Jeruzaléma. Tento den se žehnají „kočičky“, jež v našich zemích nahrazují palmové ratolesti, které lidé Ježíšovi pokládali na cestu. Proto prosíme, abyste si tuto neděli na mši svatou s sebou přinesli „kočičky“ (může být i zlatý děšť). Ty vám budou v úvodu mše svaté požehnány.
- Na Bílou sobotu budou v průběhu dne otevřeny kostely, aby se věřící mohli přijít poklonit k Božímu hrobu. Prosím také, abyste si vzali na starost stráž u hrobu (papír na zapsání bude v sakristii).
- Tento rok o Velikonocích budou při přípravě liturgie a Velikonočních obřadech v Dolních Loučkách asistovat ti, kteří se mají stát dospělými křesťany a za půl roku přijmou svátost břimování.
- Obřadům velikonočního třídenní bude v naší farnosti předsedat P. Jaroslav Rychlý.
- Po obřadech velikonoční vigilie na Bílou sobotu (začínajících po západu slunce) jste všichni zváni na slavnostní Velikonoční přípitek u požehnaného ohně u farního sálu.

Příležitost k Velikonoční svaté zpovědi

	DOLNÍ LOUČKY	ŽDÁREC	OLŠÍ
PÁTEK 11.4.	-	-	14:30 – 16:00
SOBOTA 12.4.	-	9:30 – 11:15	-
NEDĚLE 13.4.	15:00 – 16:45	-	-

V těchto termínech budou k dispozici 3 - 4 kněží!

Ti, kterým uvedené časy svatých zpovědí nevyhovují, mají možnost přistoupit ke svaté zpovědi ve farnosti Tišnov. Ta se koná v sobotu 12. 4. 2014 odpoledne od 15:00 do 17:30 hod.

Mimo to je po celý rok příležitost ke svaté zpovědi dle rozpisu zpovídání v každé farnosti a kdykoliv na požádání. Rád navštívím i staré a nemocné. Je třeba mi o nich pouze říci. V případě potřeby je možné si dohodnout i osobní setkání s knězem na faře.

P. Marián Kalina

„Jsme posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme:

smiřte se s Bohem.

S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

(2 Kor 5,20)

První světová válka

V letošním roce uplyne 100 let od začátku 1. světové války. V mnoha obcích naší farnosti se nachází pomníky, které tuto událost připomínají. Biskup Vojtěch Cirkle se i k nám obrací těmito slovy:

Milé sestry, milí bratři,

v letošním roce si budeme připomínat (ne oslavovat!) sté výročí začátku První světové války. Ta oficiálně vypukla 28. července 1914 a skončila příměřím na všech frontách 11. listopadu 1918. Během této doby bylo mobilizováno více jak šedesát milionů vojáků, z toho necelý milion občanů naší vlasti. Odhaduje se, že jich na různých bojištích Evropy, Asie i Afriky padlo téměř dvě stě tisíc. Mnoho dalších se vrátilo s doživotním postižením, řada rodin byla hluboce rozvrácena nejen životními ztrátami svých blízkých, ale i sociálními, ekonomickými a společenskými důsledky válečného konfliktu. Nejtěžší válečné následky spočívaly v rozpadu pozitivních hodnot, jako je vzájemná úcta mezi lidmi, chápání manželství atd., které byly do té doby všeobecně přijímány. V nebyvalé míře se také rozpadlo základní náboženské cítění a víra v milujícího Boha.

Válkou se také otevřela cesta k socialistické revoluci v Rusku i k mnoha dalším skutečnostem, jejichž následky přetrvávají. Je proto vhodné a potřebné si tyto skutečnosti připomenout, pomodlit se za všechny oběti a poukázat na zlo, které se nás dodnes dotýká.

V katedrále sv. Petra a Pavla bude pietní mše sloužena ve čtvrtek 26. června 2014 v 17.30 hodin. Všichni jste zváni i se svými farnostmi.

V modlitbě provází a požehnanou postní dobu přeje

Váš biskup Vojtěch

V dalších číslech farního zpravodaje si připomeneme a blíže představíme památníky, které se nachází v obcích naší farnosti.

Farní ples

V sobotu 25. ledna se v Orlovně v Dolních Loučkách uskutečnil 1. farní ples. Pořádala ho farnost Dolní Loučky ve spolupráci s farností Olší u Tišnova a Žďárec. K tanci a poslechu hrála hudební skupina Kanci paní nadlesní a cimbálová muzika Muzica Folklorica. Všem zúčastněným se dostalo milého přivítání nejen vlídným slovem, ale i lahodným mokem. Děvčata pak doprovázela každého hosta k jeho stolu.

Ples byl zahájen v 19:30 panem farářem, který promluvil v sále Orlovně k více jak 150-ti zúčastněným. Jeho krásná a dojemná slova byla odměněna velkým potleskem. Poté následovala modlitba, protože za vším, co děláme, stojí Bůh. Nechyběl ani společný přípitek.

Hned při úvodní skladbě se začal taneční parket plnit tanečníky. Už od počátku bylo zřejmé, že o dobrou zábavu nebude nouze, že se sešlo skvělé společenství, které se chce bavit, báječní lidé, kteří se chtějí vzájemně poznat. Všichni dohromady dokázali vytvořit jednu velkou farní rodinu, v jejímž čele stál otec Marián.

Účastníci farního plesu při tanci

Vystoupení si pro nás připravil i taneční pár TS Starlet z Brna. Nechyběla ani soutěž s nafukovacími balónky, jejíž vítěz – taneční pár, byl odměněn dortem. Nádherná výzdoba v sále, výborná večeře, k tomu dobré víno, pivo,

nealko nápoje... a opravdu bohatá tombola přispěly k nezapomenutelné atmosféře celého plesu, v jehož závěru opět promluvil a rozloučil se s přítomnými náš pan farář. A tak se nelze divit, že většina účastníků odcházela z plesu až po jeho skončení; všichni však s dobrou náladou, nezapomenutelnými zážitky, radostí v srdci a hlavně s myšlenkou – dobré dílo se podařilo, a když dá Bůh, příští rok se můžeme těšit na již 2. farní ples. Téměř 40 farníků ze všech tří farností podalo pomocnou ruku a pomohlo se zařizováním plesu.

Losování tomboly

Upřímné poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a organizaci, ale i těm, kteří přispěli do tomboly hodnotnými dary. A také všem tichým duším, které nám pomáhaly svými modlitbami. Největší poděkování však náleží dobrému Bohu, který při nás stál od chvíle, kdy se zrodila myšlenka uspořádat farní ples. S jeho pomocí a pod jeho vedením jsme se dokázali spojit a společnými silami zorganizovat opravdu pěknou akci pro dobro nás všech.

J. Jurná

Co je nového

Formační setkání pro biřmovance

Po Velikonočních svátcích od pátku 25. 4. do neděle 27. 4. 2014 se na faře v Rychtářově uskuteční víkendové formační setkání pro biřmovance. Zahájeno bude v pátek v 17:00 hod. se zakončením v neděli v 16:00 hod. Srdečně zveme!

Naši biřmovanci

Od 1. 1. 2013 probíhá v naší farnosti příprava k přijetí svátosti křesťanské dospělosti – svátosti biřmování. Přípravná setkání biřmovanců bývají pravidelně, jednou za 14 dní, vždy ve čtvrtek v 19:00 hod. na faře. Zbývající termíny setkání pro školní rok 2013/14: 8. 5., 22. 5., 5. 6. Termín udělování svátosti biřmování je sobota 4. 10. 2014 v 10:00 hod. Udělovatelem této svátosti bude náš biskup – otec Vojtěch Cikrle.

Ministrantský den v Olomouci

Zveme všechny ministranty a ministrantky do Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, kde se uskuteční v sobotu 10. 5. 2014 ministrantský den. Zváni jsou všichni ministranti brněnské diecéze od 6 let. Pro kluky starší 15 let je připraven speciální program. Pro zájemce je zajištěna autobusová doprava s odjezdem z Dolních Louček kolem 6:00 hod. Bližší informace o dopravě budou včas upřesněny. Bližší program, který připravují bohoslovci olomouckého semináře, naleznete na našich internetových stránkách www.mojefarnosti.cz. Možnost přihlásit se je prodloužena do 27. 4. 2014.

Farní den

V neděli 18. 5. 2014 se uskuteční 3. Farní den. Chtěli bychom vás povzbudit a požádat o aktivní spolupráci na přípravě této akce. Po Velikonocích proběhnou přípravná setkání organizátorů. Termíny setkání budou oznámeny v nedělních ohláškách. Přivítáme jakoukoliv pomoc z řad farníků. Ať již z přípravou programu, občerstvení nebo místa konání. Předem děkujeme za vaši pomoc a podporu. Všichni jste na tuto akci srdečně zváni.

20. výročí od smrti P. Jana Podveského v Kuřimské Nové Vsi

Ve čtvrtek 15. května 2014 to bude již 20 let od úmrtí P. Jana Podveského, který působil jako kněz v Kuřimské Nové Vsi téměř 20 let (od roku 1975).

Přijměte srdečné pozvání na slavnostní mši svatou, která bude sloužena v 17.00 hod. v kostele sv. Antonína Paduánského. Po mši svaté bude pobožnost na hřbitově u jeho hrobu.

Pouť ke sv. Zdislavě

V neděli 25. května 2014 v 10.00 hodin bude pražský arcibiskup, kardinál Dominik Duka, slavit bohoslužbu v Křižanově, rodišti svaté Zdislavy.

Zdislava byla nejstarší dcerou majitelů Křižanova, brněnského purkrabího Přibyslava a jeho ženy Sibily. Narodila se kolem roku 1220. V 17 letech byla provdána za Havla z Markvartic, zakladatele Lemberka. Proslula péčí o nemocné a chudé. Svatořečena byla papežem Janem Pavlem II. při jeho návštěvě v Olomouci 21. května 1995.

Jeden den na Petrově

Diecézní katechetické centrum zve kněze, katechetky a katechety brněnské diecéze, kteří chtějí ke konci školního roku uspořádat pro děti z náboženství výlet, aby prožili Jeden den na Petrově (JDP) v Brně. Akce, která se opakuje jednou za dva roky, se letos uskuteční **ve čtvrtek 29. května 2014** od 9 do 15 hod. Cílem JDP je umožnit dětem navštěvujícím náboženství setkání s otcem biskupem, návštěvu katedrály, poznávání areálu Petrova i jeho okolí, zážitek společenství při mši svaté a při tématicky zaměřených hrách. Téma letošního JDP budou postavy světců. JDP je šancí zvláště pro ty farnosti, kde děti nemají možností podobným způsobem zažít společenství věřících vrstevníků.

Přihlašovat se mohou skupinky dětí od 1. do 9. třídy ZŠ s doprovodem dospělé osoby. Děti budou při hrách rozděleny do tří věkových kategorií. Přihlášky je možné zasílat do **28. 4. 2014**.

Udělování svátosti pomazání nemocných

Ve čtvrtek 29. 5. 2014 v 18:00 hod., na Slavnost Nanebevstoupení Páně, bude při mši svaté udělována svátost pomazání nemocných. Prosím, pozvěte na tuto mši svatou všechny, kdo bydlí ve vašem okolí a měli by zájem přijmout tuto svátost. Ke svátosti pomazání nemocných může přistoupit jednou v roce každý, kdo je nemocný, nebo dovršil věk 60 let. Před udělením této svátosti je dobré přijmout svátost smíření.

Biblickým textem, na který se na pomazání nemocných odvolává, je novozákonní list Jakubův 5,14-16:

Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno. Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.

Svátost má duchovně posílit a potěšit člověka a navrátit mu fyzické i duchovní zdraví, nese s sebou podle vnímání církve i odpuštění hříchů. Může se udělovat jak jednotlivým osobám (např. doma či v nemocnici) tak společně při bohoslužbě. Kněz na toho, kdo chce svátost přijmout, vloží ruce a modlí se za něj, posléze jej pomaže požehnaným olejem (infirmorum) a říká při tom:

Kněz:

***Skrze toto svaté pomazání
ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže
milostí Ducha svatého.***

Přijímatel svátosti odpoví:

Amen.

Kněz:

***Ať tě vysvobodí z hříchů,
ať tě zachrání a posilní.***

Přijímatel svátosti podruhé odpoví: ***Amen.***

Mše svatá v Televizi Noe

Na mši svatou, vysílanou přes televizi Noe, která se natáčí v kostele sv. Václava v Ostravě, pojedeme společně všichni, kteří jsme se na tuto akci přihlásili, v neděli 8. 6. 2014 (na Slavnost Seslání Ducha svatého). Autobusová doprava je již zajištěna. Odjezdy autobusů z jednotlivých farností budou včas upřesněny v nedělních ohláškách.

Pro mši svatou v Televizi Noe platí určitá pravidla, z nichž vybíráme:

- Farnost se mše svaté účastní jako celek, tedy kněz, ministranti, varhaník, schola i lid.
- Před cestou do Ostravy je nutné vybrat dva lektory na čtení a jednoho na přímluvy a dvě osoby, které ponесou obětní dary.
- Ti, kdo chtějí ministrovat si dovezou svoje ministrantské oblečení a musí mít tmavou obuv.
- Mše svatá začíná v 10.30, příjezd by měl být do 9.30 hod.
- Čas mezi 9.30 do 10.15 je určen na přípravu – proběhne zkouška zpěvu scholy a nácvik s ministranty. Lidé se mohou občerstvit, odskočit na WC, navštívit knihkupectví Portál.
- Od 10.15 by již všichni měli být shromáždění v kostele, kde obdržíme další pokyny.

Kostel sv. Václava v Ostravě

Po skončení mše svaté je přímo v kostele beseda s P. Leošem Ryškou, SDB, ředitelem Televize Noe (v jeho nepřítomnosti s Ing. Petrem Kudelou, zástupcem ředitele). Ve 12:00 se společně pomodlíme polední modlitbu se Svatým otcem z Náměstí sv. Petra ve Vatikánu přes velkoplošnou obrazovku. Následovat bude prohlídka studií TV Noe. Předpokládaný závěr celého programu bude nejpozději kolem 13:30 hod.

Ze mše svaté pořídí Televize Noe DVD záznam, který bude zpracovaný za 10 – 14 dní po natáčení. Počet těch, kdo budou mít o záznam zájem, zjistí duchovní správce po návratu z Ostravy.

Novokněžské požehnání

Tento rok připadla Slavnost Těla a Krve Páně na čtvrtek 19. 6. 2014. Bývá již tradicí, že v tento den se po mši svaté koná Eucharistický průvod kolem farního kostela, s žehnáním s Nejsvětější Svátostí Oltární na všechny čtyři světové strany. Tento rok bude ale výjimkou. O Neděli Nejsvětější Trojice (15. 6. 2014) naše farnosti navštíví vzácný host – novokněz P. Petr Václavek (působící ve farnosti Znojmo – Přímětice). Jako novokněz tohoto roku bude i v našich farnostech, po mši svaté, udělovat novokněžské požehnání. Tímto požehnáním můžou věřící, kteří jsou náležitě připraveni (podmínky pro jejich získání: svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) získat plnomocné odpustky. Tak jak říkali naši rodiče: „Pro novokněžské požehnání se oplatí i boty sedřít...???“ Využijme tedy této možnosti, když otec Petr přijde k nám, a načerpejme tak z pokladnice Božích milostí co nejvíce.

Farní tábor

O letních prázdninách v termínu od 20.7. do 26.7.2014 připravujeme opět pro děti farní tábor, který se letos uskuteční na faře ve farnosti Měřín. Zveme všechny děti na tuto pěknou akci, kde možná potkají nové kamarády, nebo se setkají opět s těmi, se kterými se již na předchozích táborech seznámily. A co nejdůležitější – prostřednictvím svého kněze se mohou přiblížit Bohu ve společné modlitbě, biblických soutěžích, zpěvu a mši svaté.

Bližší informace o akcích uvedených v této kapitole farního zpravodaje se dozvíte v nedělních ohláškách, na nástěnce u kostela nebo internetových stránkách farnosti www.mojefarnosti.cz.

Pohled do historie

V pohledu do historie pokračujeme rokem 1935. Farářem v naší farnosti byl stále P. Filip Macek. Zápis v kronice pro rok 1935 je na několik let posledním, o letech 1936 a 1937 zde nejsou žádné informace. Zápis pokračuje až rokem 1938, kdy 1. prosince 1938 P. Filip Macek odešel na odpočinek a do Žďárce přišel nový kněz – P. Emil Svoboda. Z dalšího textu není patrné, ke kterému roku se vztahuje. Protože však pro rok 1939 je v kronice samostatná kapitola, zřejmě tento text popisuje rok 1938. Změnil se rukopis, některé části textu nejsou dobře čitelné. Tam, kde se nepodařilo text přečíst, jsou uvedeny ...

1935

V actech curae Episk. oznamuje se, že letos budeme mít ve zdejším děkanství generální visitaci.

1. května byl mráz a přes noc napadlo sněhu, bylo jako o vánocích, celý den padal sníh a ta zima trvala tři dny. Celé jaro jakési chladné a nevlídné.

Neděli 19. května volby do Národního shromáždění. Strana agrární a fašisté činí velký nápor usilovné agitace, dává se obilí, mouka, aby se získaly hlasy. Zde ve Žďarci, Rojetíně, Vratislávce, Lubném věřící volili dobře. 2 třetiny hlasů bylo pro katolickou stranu lidovou. Jen ve Víckově svedeni velkou agitací volili fašisty. Zeď kolem starého hřbitova má špatnou krytku kamennou, mezerami mezi kameny zatéká do zdi a do omítky, omítka pak odpadáva. Tak že to, co bylo roku 1925 opraveno za těch 10 let úplně bylo zničeno. Před generální visitací vykonána oprava nová starého i nového hřbitova a na kostele sem tam opravena omítka. O úhradu vydání postaral se farář.

Dne 13. června konána byla zde generální visitace a sv. biřmování, biřmovanců byl 196. Vinitoval jeho Excellence dr. Josef Kupka, náš brněnský biskup. Počasí byl krásné, účastenství veliké.

Rok tento byl opět velice suchý. Po studeném jaru nastalo úplné sucho které zase kraj kolem Žďárce nejvíce postihlo. Úroda slabá, ale jest div že vůbec co na polích vyrostlo.

Vidi 4/6 36 Fr. Koudelka děkan

1938 (není jisté)

Dne 1. prosince 38 odešel na odpočinek zdejší d.p. farář a rada P. Filip Macek. Fara byla opuštěna do 20. prosince 1938. Toho dne se přistěhoval P. Emil Svoboda, bývalý farář v Bavorech - ... u Mikulova. Fara potřebovala již mnoho oprav. Byla však zima velmi citelná. Napadlo prostřední množství sněhu a zima se protáhla hodně dlouho do jarních měsíců, až pak v měsíci máji se dlouhými dešti vybila. Deště květnové byly dobré na oziminy, které dlouhým suchem dubnovým utrpěly. Oziminy byly před tou dobou velmi slabé a deštěm květnovým se zotavily. První dny červnové byly pěkné a teplé.

Vidi 14/6 1939 Fr. Koudelka děkan

Tohoto roku byla fara opravena. V kuchyni a přiléhající světnici byly položeny podlahy (struska a térový papír) a vymalovány. V komoře položena nová podlaha šamotkami a ... térem. Ve dvoře byla ze dvou chlívků zařízena prádelna a fara zevně zomítana a nabarvena celkem za 1300 K.

Budova dostala tím pěknější tvářnost. K opravení přispěly kostel. výbor a patronát.

zpracoval R. Mašek

Plánované akce

	Místo	Datum
Zelený čtvrtek – Missa Chrismatis	katedrála v Brně	17. 4. 2014
Formační setkání břimovanců	fara Rychtářov	25. 4. – 27. 4.
Poutní mše svatá: Sv. Jiří	kostel Olší u Tišnova	27. 4. 2014
Ministrantský den	Olomouc	10. 5. 2014
Farní den (Dolní Loučky, Olší)	farní kostel D. Loučky, zahrada	11. 5. 2014
Farní den (Žďárec)	farní kostel, farní sál	18. 5. 2014
První svaté přijímání	kostel Žďárec	sobota 24. 5.2014
Pomazání nemocných	Dolní Loučky Žďárec Olší	28. 5. 2014 29. 5. 2014 30. 5. 2014
Jeden den na Petrově	Brno	29. 5. 2014
První svaté přijímání	kostel Dolní Loučky	sobota 31.5.2014
První svaté přijímání	kostel Olší u Tišnova	neděle 1.6.2014
Pout' do Televize Noe	Ostrava	8. 6. 2014
Novokněžské požehnání	všechny farnosti	15. 6. 2014
Poděkování za školní rok 2013/14 – Dolní Loučky, Olší	kostel / farní zahrada Dolní Loučky	25. 6. 2014
Poděkování za školní rok 2013/14	kostel / farní sál Žďárec	26. 6. 2014
Poutní mše: sv. Petr a Pavel	kostel Žďárec	29. 6. 2014
Poutní zájezd do Itálie	Itálie, Sicílie	29.6. – 8.7.2014
Farní tábor pro děti	farnost Měřín	20.7. – 26.7.2014

O všech plánovaných akcích budete v ohláškách vždy včas informováni.

Murphyho zákony: Církev a veřejnost

Murphyho zákon otevřenosti navenek:

Čím více se církev snaží být otevřená navenek, aby vypadala férově, tím více se prolákne skandálů.

1. dodatek prof. Jízlivého:

Bezprostředně po rozmáznutí posledního skandálu lze očekávat, že se bude méně snažit být otevřená navenek.

Pracovní zásada biskupského rady mons. Mlžila:

Dům ze skla ano, ale pokud možno z kourového.

Komentář tajemníka D. P. Mazance:

Církev je především tajemství a vnitrocírkevní pochody bývají někdy natolik tajemné, že je radno je před zlým světem zatajovat, anobřž lidé světa nemají smysl pro tajemství.

Dodatek ing. Strašpitla, ekonoma biskupství:

Ale zatajovat se musí i před zlými a šťouravými katolíky.

Závěr kanovníka ThDr. Emila Tutláka:

Jelikož však nevíme, jak rozlišit dobré od zlých, a Pán Ježíš nám stejně nedoporučoval oddělovat plevel od pšenice přede žněmi, bude lepší jisté informace zatajovat přede všemi. Mj. například informace o finančních tocích, přítocích a odtocích.

Vysvětlení mons. Žehličky:

... aby totiž ovečky neztrácely lásku, radost, pokoj ... a hlavně důvěru v matku církev a její politiku.

2. dodatek prof. Jízlivého:

Hlavně aby neztráceli ochotu přispívat do sbírek, není-liž pravda?

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marrý z Bludovic